

31 Ιανουαρίου, 1996

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 146 ΚΑΙ 28 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΣΤΕΡΓΙΔΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ,

Αιτήτριες,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 523/93)

*Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Σχέδια υπηρεσίας — Βοηθός Διευθυντής
Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης — Ερμηνεία — Πλήρωση θέσης Γαλ-
λικών — Μη προσοντούχος υποψήφιος κρήθιμε προσοντούχος και
επελέγη — Περιστάσεις.*

5

*Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως
— Έλλειψη αιτιολογίας — Εκπαιδευτικοί λειτουργοί — Προαγωγές
— Μονάδες — Αύξηση μονάδων — Πορίσματα της Πιπερίδης κ.ά. v.
Δημοκρατίας και εφαρμογή τους στην κριθείσα περίπτωση αναιτιο-
λόγητης παροχής μονάδων από την Ε.Ε.Υ..*

10

Οι αιτήτριες προσέβαλαν την προαγωγή των ενδιαφερομένων με-
ρών στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης για
την ειδικότητα Γαλλικών.

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση,
αποφάσισε ότι:

20

1. Το ενδιαφερόμενο μέρος 1 όπως βγαίνει μέσα από τον Προσωπι-
κό του φάκελο δεν έχει υπηρεσία στη δημόσια μέση εκπαίδευση ού-
τε 10 έτη σε διδακτικό έργο όπως ο τελευταίος όρος ορίζεται στην
Σημείωση 2 του Σχεδίου Υπηρεσίας.

Το ενδιαφερόμενο μέρος δεν υπηρέτησε στους τομείς που αναφέ-

ρονται στη Σημείωση 2, αλλά στην Παιδαγωγική Ακαδημία, που δεν περιλαμβάνεται στη Σημείωση 2 του Σχεδίου Υπηρεσίας και δεν αποτελεί σχολείο Μέσης Εκπαίδευσης σύμφωνα με το Άρθρο 2 του Νόμου 10/69.

5

Η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας με το να δεχθεί την ένσταση του ενδιαφερομένου μέρους 1 και να τον συμπεριλάβει στον τελικό κατάλογο των υποψηφίων θεωρώντας τον προσοντούχο ενήργησε ενάντια στο Σχέδιο Υπηρεσίας. Έχει υπερβεί τα ακραία όρια της διακριτικής της εξουσίας.

10

2. Ένας άλλος ισχυρισμός που προβλήθηκε εκ μέρους των αιτηρών ήταν ότι οι καθ' ων η αίτηση κατά παράβαση των αρχών της Νομολογίας και της χρηστής διοίκησης, επέλεξαν τα ενδιαφερόμενα μέρη με αποκλειστικό κριτήριο τις ενώπιόν τους προφορικές συνεντεύξεις που ήταν και ο αποφασιστικός παράγων επιλογής χωρίς να δοθεί αιτιολογία.

15

Το ίδιο ακριβώς θέμα απασχόλησε την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στις υποθέσεις **Παύλος Πιπερίδης και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας (Αρ. 2)** (1995) 3 Α.Α.Δ. 134.

20

Έχοντας υπόψη τα όσα λέχθηκαν στην πιο πάνω υπόθεση και το λεκτικό της απόφασης της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας που είναι ακριβώς το ίδιο με το λεκτικό της απόφασης στην υπόθεση **Πιπερίδης και Άλλοι** (παραπάνω) το Δικαστήριο συμφώνησε και υιοθέτησε όσα λέχθηκαν στην πιο πάνω υπόθεση.

25

Κατά συνέπεια η απόφαση της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας για παροχή πρόσθετων μονάδων ακυρώνεται γιατί λήφθηκε κατά παράβαση του Νόμου.

30

Η προσφυγή επιτυγχάνει με £250 έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

35

Σιακαλλής ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 2243,

Πιπερίδης κ.ά. ν. Δημοκρατίας (αρ. 2) (1995) 3 Α.Α.Δ. 134.

40

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία προάχθηκαν τα ενδιαφερόμενα μέρη στη μόνιμη θέση (Τακτ.

Προϋπ.) Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης για την ειδικότητα Καθηγητών Γαλλικών.

Α. Κωνσταντίνου, για τις Αιτήσεις.

5

Γ. Στυλιανίδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Α. Σ. Αγγελίδης, για τα ενδιαφερόμενα μέρη 2,3 και 4.

10

Cur. adv. vult.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ.: Οι αιτήσεις με την παρούσα προσφυγή ζητούν την πιο κάτω θεραπεία:-

15

“Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη ή/και απόφαση των καθ' ων η Αίτηση που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, ημερομηνίας 2/7/93 και αρ. 2805 (Αρ. Γνωστοποίησης 2077), και με την οποία προήγαγαν τα Ενδιαφερόμενα Μέρη 1. Χριστόφορο Χριστοφίδη, 2. Μαρία Σιμιλλή, 3. Γεωργία Αυξεντίου και 4. Ανδρούλα Αζά στη μόνιμη θέση (Τακτ. Προϋπ.) Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης, για την ειδικότητα Καθηγητών Γαλλικών, από 1/9/93, αντί των Αιτητριών, είναι άκυρη και στερημένη οποιοδήποτε έννομου αποτελέσματος.”

20

25

Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Παιδείας με έγγραφό του ημερομηνίας 2/3/1993 διαβίβασε έγκριση για πλήρωση 88 θέσεων Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης ανάμεσα στις οποίες και 4 καθηγητές Γαλλικών. Η θέση είναι Πρώτου Διορισμού και Προαγωγής.

30

Η Επιτροπή στις 3/3/1993 αποφάσισε την προκήρυξη των εν λόγω θέσεων, με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας. Σύμφωνα με το Άρθρο 35 Β(1) των Νόμων περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας 1969 έως (αρ. 5) του 1992 κατάλογος όλων των αιτητών μαζί με τις αιτήσεις τους, αντίγραφο της δημοσίευσης στην Επίσημη Εφημερίδα καθώς και οι φάκελοι υπηρεσιακών εκθέσεων των αιτητών διαβιβάστηκαν στο Γενικό Επιθεωρητή Μέσης Εκπαίδευσης που σύμφωνα με το Νόμο είναι Πρόεδρος της οικείας Συμβουλευτικής Επιτροπής.

35

40

Στις 13/4/1993 ο Γενικός Επιθεωρητής Μέσης Εκπαίδευσης διαβίβασε την έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής καθώς και

τον κατάλογο των υποψηφίων που σύστηνε η Επιτροπή.

Το ενδιαφερόμενο μέρος Χριστόφορος Χριστοφίδης δεν περιελήφθηκε στον κατάλογο των προτεινομένων από τη Συμβουλευτική Επιτροπή γιατί όπως η ίδια αναφέρει στην Έκθεσή της “ο υποψήφιος Χριστόφορος Χριστοφίδης δεν έχει το απαιτούμενης διάρκειας διδακτικό έργο στη Μέση Εκπαίδευση.” 5

Εναντίον του πιο πάνω καταλόγου της Συμβουλευτικής Επιτροπής υποβλήθηκαν 9 ενστάσεις μεταξύ των οποίων ήταν και η ένσταση του κ. Χριστοφίδη. 10

Στις 29/4/1993 η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας εξέτασε τις ενστάσεις που υποβλήθηκαν και για το ενδιαφερόμενο μέρος Χριστοφίδη απεφάσισε ότι έχει το διδακτικό έργο που απαιτείται από τα σχέδια υπηρεσίας κι έτσι τον περιέλαβε στον τελικό κατάλογο των υποψηφίων. 15

Στη συνέχεια η Επιτροπή αποφάσισε να καλέσει τους πιο πάνω υποψήφιους σε προσωπική συνέντευξη στις 6/5/1993. Κατά τη διάρκεια της συνέντευξης παρίστατο και ο κ. Γεώργιος Πουλλής, Πρώτος Λειτουργός Εκπαίδευσης. 20

Μετά την αποχώρηση του κ. Πουλλή η Επιτροπή προέβη σε αξιολόγηση της απόδοσης των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις με βάση τα κριτήρια που καθορίστηκαν στη συνεδρίαση της 29/4/1993. 25

Στη συνέχεια η Επιτροπή αφού μελέτησε τους προσωπικούς φακέλους και τους φακέλους των υπηρεσιακών εκθέσεων των υποψηφίων, και αφού έλαβε υπόψη το περιεχόμενο των φακέλων αυτών καθώς και την εντύπωση που αποκόμισε κατά τις προσωπικές συνεντεύξεις, αποφάσισε και αύξησε τις μονάδες των υποψηφίων ως αποτέλεσμα της εκτίμησης των πιο πάνω στοιχείων, σύμφωνα με το Άρθρο 35B(10)(β) των Περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων 1969 έως 1992. 30 35

Με βάση τα πιο πάνω η Επιτροπή πρόσφερε προαγωγή στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Μέσης Γενικής Εκπαίδευσης από 1/9/1993 στους:- 40

Χριστόφορο Χριστοφίδη,
Μαρία Σιμιλλή,
Γεωργία Αυξεντίου και

Ανδρούλα Αζά.

Εναντίον της πιο πάνω προαγωγής καταχωρίστηκε η παρούσα προσφυγή στις 5/7/1993.

5

Για ακύρωση της επίδικης απόφασης, ο δικηγόρος των αιτητριών ισχυρίστηκε, ότι το ενδιαφερόμενο μέρος Χριστόφορος Χριστοφίδης, δε διαθέτει το απαραίτητο προσόν του Σχεδίου Υπηρεσίας της θέσης, δηλαδή δεκαετή υπηρεσία σε διδακτικό έργο στη Μέση Εκπαίδευση, όπως διαπιστώθηκε και από την ίδια τη Συμβουλευτική Επιτροπή.

10

Το επίμαχο προσόν όπως ορίζεται στο Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης έχει ως πιο κάτω:-

15

“Απαιτούμενα Προσόντα:

1. Υπηρεσία δεκατεσσάρων τουλάχιστον ετών στη θέση Καθηγητή στις συνδυασμένες μισθοδοτικές κλίμακες Α8 και Α10 από την οποία τα δέκα σε διδακτικό έργο, ή συνολική εκπαιδευτική υπηρεσία τουλάχιστο δεκαέξι ετών από τα οποία τα τρία τελευταία είτε στη θέση Καθηγητή στη μισθοδοτική κλίμακα Α10, είτε στη θέση Καθηγητή στη μισθοδοτική κλίμακα Α10 των συνδυασμένων μισθοδοτικών κλιμάκων Α8 και Α10, με την προϋπόθεση ότι ο υποψήφιος έχει τα απαιτούμενα προσόντα για πρώτο διορισμό στη θέση Καθηγητή στις συνδυασμένες μισθοδοτικές κλίμακες Α8 και Α10 και έχει υπηρεσία τουλάχιστον οκτώ ετών στη δημόσια μέση εκπαίδευση και από την υπηρεσία των 16 ετών τα δέκα σε διδακτικό έργο,

30

ή

υπηρεσία τουλάχιστον δεκαέξι ετών στη θέση Καθηγητή Σωματικής Αγωγής από την οποία τα δέκα σε διδακτικό έργο.

35

Σημ.:

2. Για τους σκοπούς του παρόντος Σχεδίου Υπηρεσίας “διδακτικό έργο” σημαίνει την πραγματική διδασκαλία μαθήματος σε δημόσια σχολεία μέσης εκπαίδευσης και μπορεί να περιλαμβάνει υπηρεσία μέχρι 5 χρόνια στο Παιδαγωγικό Ινστιτούτο ή στην Ανάπτυξη Προγραμμάτων ή ως Συμβούλου στο Υπουργείο Παιδείας.”

40

Το ενδιαφερόμενο μέρος διορίστηκε δάσκαλος στη Δημοτική

Εκπαίδευση την 1/9/1960.

Στις 22/3/1976, αποσπάστηκε στη θέση Καθηγητή Γαλλικών, στην κλίμακα Β10.

5

Στις 6/10/1977 το ενδιαφερόμενο μέρος διορίστηκε επί δοκιμασία στη μόνιμη θέση Καθηγητή Γαλλικών Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης από 1η Σεπτεμβρίου 1977 και ήταν απεσπασμένος στο Υπουργείο Παιδείας (στην Υπηρεσία Καθοδηγήσεως και Επαγγελματικού Προσανατολισμού).

10

Στις 30/9/1982 τερματίστηκε η απόσπασή του στην Υπηρεσία Καθοδηγήσεως και Επαγγελματικού Προσανατολισμού. Κατά το σχολικό έτος όμως 1983/84 πάλιν αποφασίστηκε η απόσπαση του ενδιαφερόμενου μέρους στην Υπηρεσία Καθοδηγήσεως και Επαγγελματικού Προσανατολισμού για δύο μέρες και τις υπόλοιπες τέσσερις στην Παιδαγωγική Ακαδημία Κύπρου. Το ίδιο επαναλήφθηκε και κατά το σχολικό έτος 1984/85 και 1985/86, ενώ κατά το ακαδημαϊκό έτος 1986/87 αποφασίστηκε η τοποθέτησή του στην Παιδαγωγική Ακαδημία Κύπρου, όπου υπηρετεί μέχρι σήμερα.

15

20

Το Άρθρο 2 του Νόμου ορίζει ότι ο όρος “μέση εκπαίδευση” περιλαμβάνει τη μέση γενική εκπαίδευση και την τεχνική εκπαίδευση και ο όρος “ανωτέρα εκπαίδευση” περιλαμβάνει και την Παιδαγωγική Ακαδημία.

25

Το ενδιαφερόμενο μέρος όπως βγαίνει μέσα από τον Προσωπικό του φάκελο δεν έχει υπηρεσία στη δημόσια μέση εκπαίδευση ούτε 10 έτη σε διδακτικό έργο όπως ο τελευταίος όρος ορίζεται στην Σημείωση 2 του Σχεδίου Υπηρεσίας.

30

Το ενδιαφερόμενο μέρος δεν υπηρέτησε στους τομείς που αναφέρονται στη Σημείωση 2, αλλά στην Παιδαγωγική Ακαδημία, που δεν περιλαμβάνεται στη Σημείωση 2 του Σχεδίου Υπηρεσίας και δεν αποτελεί σχολείο Μέσης Εκπαίδευσης σύμφωνα με το Άρθρο 2 του Νόμου 10/69.

35

Στην υπόθεση **Αντώνιος Σιακαλλής v. Δημοκρατίας** (1992) 4 Α.Α.Δ. 2243, ο Δικαστής κ. Στυλιανίδης ανέφερε τα εξής σχετικά, στις σελίδες 2251-2252 της απόφασης:-

40

“Στην παρούσα υπόθεση, ο οριζόντιος διαχωρισμός της εκπαίδευσης, η πρόνοια του Σχεδίου Υπηρεσίας για Εκπαιδευτικούς Λειτουργούς που ήταν Καθηγητές, ή είχαν υπηρεσία, ή εί-

5 χαν πραγματική διδασκαλία μαθήματος σε Δημόσια Σχολεία Μέσης Εκπαίδευσης και η απόσπαση και διδασκαλία του αιτητή στην Παιδαγωγική Ακαδημία, αποτελούν, για το παρόν, ανυπέρβλητο εμπόδιο στην περίληψή του στον κατάλογο των προσοντούχων υποψηφίων για τη θέση.

10 Η απόφαση της Συμβουλευτικής Επιτροπής, που αποτελεί προπαρασκευαστική πράξη της τελικής απόφασης της Επιτροπής, ήταν, όχι μόνο εύλογα επιτρεπτή, αλλά και η μόνη ορθή.”

15 Η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας με το να δεχθεί την ένσταση του ενδιαφερομένου μέρους και να τον συμπεριλάβει στον τελικό κατάλογο των υποψηφίων θεωρώντας τον προσοντούχο ενήργησε ενάντια στο Σχέδιο Υπηρεσίας. Έχει υπερβεί τα ακραία όρια της διακριτικής της εξουσίας και για το λόγο αυτό ο νομικός ισχυρισμός των αιτητριών γίνεται αποδεκτός.

20 Η προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους Χριστόφορου Χριστοφίδη ακυρώνεται.

25 Ένας άλλος ισχυρισμός που προβλήθηκε εκ μέρους των αιτητριών ήταν ότι οι καθ' ων η αίτηση κατά παράβαση των αρχών της Νομολογίας και της χρηστής διοίκησης, επέλεξαν τα ενδιαφερόμενα μέρη με αποκλειστικό κριτήριο τις ενώπιόν τους προφορικές συνεντεύξεις που ήταν και ο αποφασιστικός παράγων επιλογής χωρίς να δοθεί αιτιολογία.

30 Το ίδιο ακριβώς θέμα απασχόλησε την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στις υποθέσεις **Παύλος Πυτερίδης και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας (αρ. 2)** (1995) 3 Α.Α.Δ. 134. Ο Δικαστής κ. Κωνσταντινίδης εκδίδοντας την απόφαση ανέφερε τα εξής στις σελίδες 140-142:

35 “Η αιτιολογία της απόφασης για παροχή πρόσθετων μονάδων

40 Στο σύστημα αριθμητικής αποτίμησης των κριτηρίων της αξίας, των προσόντων και της αρχαιότητας που εισήξε ο περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμος του 1969 (Ν. 10/69 όπως έχει τροποποιηθεί) η ΕΕΥ έχει πρωτοβάθμια εξουσία, σε περιπτώσεις όπως η παρούσα, για παροχή πρόσθετων μονάδων (1 - 5) δυνάμει του Άρθρου 35B(10)(β). Αυτές οι μονάδες μπορούν να παραχωρηθούν “με αιτιολογημένη απόφασή της (της ΕΕΥ) η οποία στηρίζεται στην εντύπωση που απεκόμισε από τις προσωπικές συνεντεύξεις και στο περιεχόμενο των Προσω-

πικών Φακέλων και των Φακέλων των Υπηρεσιακών Εκθέσεων”.

Η σειρά των υποψηφίων στον τελικό κατάλογο, με βάση την αριθμητική αποτίμηση της Συμβουλευτικής Επιτροπής και το αποτέλεσμα των ενστάσεων που είχαν υποβληθεί, ήταν ανατρεψιμη ανάλογα με το πώς θα ασκούσε την εξουσία της η ΕΕΥ. Επομένως, οι πρόσθετες μονάδες που παραχωρήθηκαν από την ΕΕΥ, ήταν αποφασιστικής σημασίας.

Είναι η θέση των αιτητών πως, παρά το νόμο, η απόφαση της ΕΕΥ είναι ανατιολόγητη αφού ό,τι εμφανίζεται ως αιτιολογία, στην πραγματικότητα συνιστά απλή επανάληψη της πρόνοιας του Νόμου. Οι καθ’ ων η αίτηση και τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα που εμφανίστηκαν, παραπέμπουν στο περιεχόμενο των φακέλων. Είναι η θέση τους ότι παρέχουν όποιο αιτιολογικό στήριγμα ελλείπει στην ίδια την απόφαση. Η απόφαση της ΕΕΥ εξαντλείται με τα ακόλουθα:

“Στη συνέχεια η Επιτροπή αφού μελέτησε τους προσωπικούς φακέλους και τους φακέλους υπηρεσιακών εκθέσεων των υποψηφίων και αφού έλαβε υπόψη το περιεχόμενο των φακέλων αυτών, καθώς και την εντύπωση που αποκόμισε κατά τις προσωπικές συνεντεύξεις όπως φαίνεται πιο πάνω, αποφασίζει σύμφωνα με το Άρθρο 35B(10)(β) των περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων 1969 έως 1991, να αυξήσει τις μονάδες των υποψηφίων ως αποτέλεσμα της εκτίμησης των στοιχείων αυτών ως εξής:”

Ακολουθούν τα ονόματα των υποψηφίων και οι πρόσθετες μονάδες που παραχωρήθηκαν στον καθένα.

Ο Νόμος καθορίζει τους παράγοντες βάσει των οποίων είναι επιτρεπτό να παραχωρηθούν πρόσθετες μονάδες. Αυτή είναι η εντύπωση που απεκόμισε η ΕΕΥ από τις προσωπικές συνεντεύξεις, και το περιεχόμενο των Προσωπικών Φακέλων και των Φακέλων των Υπηρεσιακών Εκθέσεων. Η απόφαση της ΕΕΥ περιορίζεται στην αναγραφή, που εν προκειμένω απολήγει να είναι αχρειαστή επανάληψη, των παραγόντων που ήδη καθορίζει ο Νόμος. Αυτό δεν είναι αιτιολογία. Παραμένει εντελώς άγνωστος ο συλλογισμός. Δεν γνωρίζουμε ποιες μονάδες δόθηκαν με αναφορά στη συνέντευξη και ποιες με αναφορά στους φακέλους και στις Εκθέσεις και γιατί. Επισημαίνουμε εδώ πως η απόφαση περιέχει διαφοροποιήσεις ακόμα και σε

εκατοστά της μονάδας. Η ΕΕΥ αναφέρει πως έλαβε υπόψη και τους Φακέλους και τις Εκθέσεις αλλά δεν γνωρίζουμε τι από τις Εκθέσεις και τι από τους Φακέλους διαδραμάτισε τον ένα ή τον άλλο ρόλο. Όπως έχουν τα πράγματα ο δικαστικός έλεγχος είναι εντελώς αδύνατος. Όσα αναφέρονται στην απόφαση θα μπορούσαν να ταιριάζουν σε κάθε υπόθεση, όπως άλλωστε καταφαίνεται και από το γεγονός ότι συνιστούν την ενιαία βάση για την προσθήκη που ακολούθησε ως προς τον κάθε ένα από τους υποψηφίους.

Στην υπόθεση *Χαρά Γενακρίτου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1992) 3 Α.Α.Δ. 497 που εκδικάστηκε από την Ολομέλεια, θεωρήθηκε ότι όμοια αιτιολογία μπορούσε να συμπληρωθεί από το περιεχόμενο των φακέλων. Η πρόταση των καθ' ων η αίτηση για όμοια κατάληξη και στην παρούσα υπόθεση πριν από όλα παραγνωρίζει δύο πράγματα. Πρώτα, το γεγονός ότι οι Φάκελοι και οι Υπηρεσιακές Εκθέσεις θα ήταν αδύνατο να παράσχουν απάντηση ως προς τον τρόπο του καταμερισμού των μονάδων με βάση τους παράγοντες που καθορίζει ο Νόμος και μετά, το θεμελιωμένο πως για να είναι οι Φάκελοι και οι Υπηρεσιακές Εκθέσεις παραδεκτή πηγή εντοπισμού αιτιολογίας, η αιτιολογία πρέπει να προκύπτει αναντίλεκτα από το περιεχόμενό τους. Σε καμιά περίπτωση δεν είναι έργο του Δικαστηρίου η πρωτογενής μόρφωση δικής του γνώμης. Ανατρέχουμε, όποτε είναι επιτρεπτό, στους φακέλους στην προσπάθεια αναζήτησης του συλλογισμού της διοίκησης. (Βλ. μεταξύ άλλων *Vassiliou v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 220).

Εν πάση περιπτώσει, η Ολομέλεια έστρεψε ειδικά την προσοχή της πάνω στις επιπτώσεις από τη νομοθετική απαίτηση για αιτιολογία, στην υπόθεση Κυπριακή *Δημοκρατία ν. Γεώργιου Χ' Γεωργίου* (1994) 3 Α.Α.Δ. 574. Αποφασίστηκε ότι όποτε ο Νόμος απαιτεί αιτιολογία αυτή πρέπει να εμφανίζεται ρητά στο σώμα της διοικητικής πράξης σαν συστατικό της στοιχείο. Υιοθετούμε και τώρα αυτή την προσέγγιση. Όταν ο Νόμος απαιτεί αιτιολογία, η ύπαρξή της στο σώμα της όποιας απόφασης αποτελεί όρο για την τελειότητά της.

Καταλήγουμε πως η απόφαση της ΕΕΥ για παροχή πρόσθετων μονάδων δεν είναι αιτιολογημένη κατά παράβαση του Νόμου και πως, ενόψει της επίδρασης που είχε στην τελική επιλογή, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις αναπόφευκτα είναι άκυρες."

Έχοντας υπόψη τα πιο πάνω και το λεκτικό της απόφασης της

Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας που είναι ακριβώς το ίδιο με το λεκτικό της απόφασης στην υπόθεση **Πιπερίδης και Άλλοι** (παραπάνω) δεν έχω άλλη εκλογή από του να συμφωνήσω και να υιοθετήσω όσα λέχθηκαν στην πιο πάνω υπόθεση.

5

Κατά συνέπεια η απόφαση της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας για παροχή πρόσθετων μονάδων ακυρώνεται γιατί λήφθηκε κατά παράβαση του Νόμου.

Οι προσβαλλόμενες προαγωγές ακυρώνονται.

10

Οι καθ' ων η αίτηση να πληρώσουν το ποσό των £250.- έναντι των εξόδων των αιτητριών.

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.